

ogsaa se, at jeg ikke har sluttet mig til Udvalget paa dette Punkt, dets Ændringsforslag Nr. 1. Det er blot for Bekvemmelighedens Skyld, at jeg indfører Tallene her, saa at man kan regne med samme Tal, som Udvalgets Flertal regner med. Med Hensyn til Forhøjelsen fra $1\frac{1}{2}$ til 2 pro mille maa jeg sige, at den forekommer mig ligefrem glubsk. Det er dog en god gammel Regel, at naar man indfører nye Skatter, gaar man varsomt til Værks og kaster sig ikke med al Styrke over de nye Skatteydere. Mod denne gode gamle Skatteregel, denne selvfølgelige Finansregel, forsynder man sig efter min Mening groft, naar man nu pludselig indfører en Børsskat af en saa abnorm og usædvanlig Højde, som man ikke har Mage til andre Steder. Men netop derfor bliver det saa meget mere paatrængende, at den Omsætning, der foregaar mellem Vekselererne indbyrdes, ikke beskattes i saa høj Grad som Publikums-købene og Publikums-salgene. Sagen er nemlig, at saare ofte vil Vekselerere købe paa Børsen, selvindtræde, optræde som Selvkøbere paa Børsen, fordi der i Øjeblikket ikke er Købere, og Kursen skal støttes, eller der skal holdes igen, med andre Ord, der skal interverneres. Der var i Udvalget nogen Stemning for, at ved ligefremme Interventionskøb skulde der kunne ske nogen Lempelse, idet man dog i Almindelighed havde den rette Fornemmelse af, at en stærkt nedadgaende Bevægelse, som skyldtes løse Rygter eller rent tilfældig, forbigaaende, panikagtig Stemning, bør kunne stoppes ved Intervention, ved, at en Bank eller Vekselerergruppe skrider ind og køber op, fordi de forstaaer, at der kun er Tale om en tilfældig Stemning, at Forholdene atter vil rette sig, saa at de igen kan sælge disse Papirer efter faa Dages Forløb. Dette overordentlig drastiske Tilfælde, jeg her har nævnt, har man sandsynligvis ogsaa Forstaaelse af. Derimod har man øjensynlig mindre Forstaaelse af, at i det daglige — jeg tænker ikke her paa Forhold som de nuværende, hvor Kurserne stiger 4—5 Points paa en Gang, ofte endnu mere, men paa rolige Forhold, hvor der kun er Tale om smaa Svingninger — er det Vekselererstandens og Bankernes Funktion, jeg tør ligefrem sige Samfundsfunktion, at virke udjævrende paa Kurserne, saa at ikke rene Tilfældigheder kommer til at bestemme den enkelte Dags Kurs, og jo mindre Kurssvingningerne er, desmere vil denne Indgriben hindres ved, at der lægges saa

stor Afgift paa den som 1 pro mille og 2 pro mille. En saadan Aktie kan mange Gange komme til at skifte Hænder, inden den har passeret fra Publikums-sælger til Publikums-køber, og det bliver da en urimelig høj Beskatning, der paa den Maade falder paa den. Man bør efter min Mening saa langt fra hindre Bankerne og Vekselererstanden i at udøve denne kursjævrende Samfundsfunktion, at man snarere maa støtte dem deri og i alt Fald imødekomme dette efter min Mening fuldkomment billige Krav. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 5, hvor for Fuldstændighedens Skyld alle de forskellige Tilfælde gennemgaaes.

Finansministeren (Brandes): Samtlige de af Udvalget eller dets Flertal, hvilket er alle Medlemmer med Undtagelse af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde. De er for største Delen udarbejdede i Samraad med Finansministeren, til Dels ogsaa formulerede af Finansministeren, og de berører efter min Mening ikke noget principielt eller væsentligt i Lovforslaget.

Den Hovedændring, der foreslaas af Udvalget, vedrører Indtægten, der kan ventes ved den nye Afgift, idet Udvalget har ment, at den Promille, der var foreslaaet af Finansministeren, kan forhøjes med Hensyn til Stempelafgift for Overdragelsen af saadanne offentlige Værdipapirer, som der her er Tale om, og desuden har ment, at man kunde forhøje selve Udstedelsesstemplet for Aktier. Hvad den første Forhøjelse angaar, hvorved $1\frac{1}{2}$ pro mille forhøjes til 2 pro mille, vil jeg sige paa Grund af nogle Bemærkninger, den ærede Ordfører (N. Neergaard) gjorde, at det er ikke givet, at denne Forhøjelse rent automatisk vil medføre en Indtægtsforhøjelse af tilsvarende Størrelse. Selv om Lovforslaget var beregnet til med $1\frac{1}{2}$ pro mille at give $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Indtægt, er det ikke givet, at fordi man forhøjer Promillen til 2, faar man derved 2 Mill. Kr. ind, idet man med nogen Ret kan gøre gældende deroverfor, at en forhøjet Afgift altid i nogen Maade vil hindre, at Afgiften indkommer paa samme Vis, som naar den er lavere. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, at denne Forhøjelse var en glubsk Forhøjelse, og traadte kraftigt op imod den. Jeg maa derom sige, at da jeg foreslog $1\frac{1}{2}$ pro mille, var det ud fra den Forudsætning, at det var vanskeligt — maaske endda i det høje